

Şehit Hangi Partidendi Acaba 2 Bölüm

– Sami Biber · 09 Haziran 2017

Bu bölüme başlamadan önce bir önceki bölümde üzerinde durduğum şehitlik kavramı üzerine bir iki söz söyleme gereğini duydum.

Şehitlik sadece İslam dininde var olan bir kavram değildir. Mesela 1095 yılında başlayan ve 200 yıla yakın süren Haçlı Seferlerinde Hristiyanların binlerce kilometre yol tepip onca sıkıntıya katlanmalarında pek çok başka faktörlerin yanında Kudus'ü ele geçirme uğruna yaptıkları bu mücadele sırasında şayet ölürlerse direkt cennete gidecekleri inancı da oldukça önemli bir etkendi. Yani Müslüman taraf ne kadar Allah yolunda cihat etmekle sorgusuz sualsiz cennete gitmeyi düşünüyor idiyse aynı duygu Hristiyanlar için de geçerliydi. Farklı farklı açılımları olsa da, değişik isimlerle adlandırsalar da her iki taraf da bir yerde şehit olacağını düşünüyordu.

Görülüyor ki dini inancı ne olursa olsun bir ideal uğruna mücadele edip ölenler oldukça önemli bir mükafaat umuyorlar : Öldükten sonra- içinde ebedi bir hayat ve sayısız nimetler olan cennet...

Peki ahiret,öldükten sonra tekrar dirilme, cennet ve cehennem gibi kavramlara inanmayanlar, öldükten sonrası için ne umuyorlar ki şehitlik gibi bir kavramdan bahsediyorlar. Öyle ya öldün, toprak oldun gitti...Sonrası yok. Öldükten sonra sana şehit deseler ne, demeseler ne?

Bunun dışında mesela boğularak ölenin, yanarak ölenin de şehit olduğunu söylemiştim ki işte buna da bir açıklama getirmek lazım.

Mesela insanları öldürmek için bomba hazırlarken, hazırladığı düzeneğin infilak etmesi sonucu yanarak ölen biri ile herhangi bir sebepten evinin yandığını gören, evdeki minik yavrularını, hatta diyelim ki bir kediye kurtarmak için yangının içine dalan ve yanarak ölen bir insanı aynı kefeye koyup her ikisine de şehit demek mümkün mü?

Ve bir arkadaşın yorumuna verdiğim cevapta da dediğim gibi " Şehitler ölmez vatan bölünmez" derken kastettiğimiz şehit ile bir artizimizin (artist değil artiz) " Bunca zaman iki taraf da yüzlerce şehit verdi" derken işaret ettiği taraflardan biri olan pkk lı hainleri " şehit " olarak aynı kefeye koymak mümkün mü?

15 Temmuz akşamı sosyal medya üzerinden " Vurun kafayı yatın. Bu bir senaryo. Tayyip, Başkanlığı getirmek için senaryo tertipledi. " Diyenler; dahası camilerden okunan selalardan rahatsız olup cami basan, imam ve müezzin darp edenler 15 Temmuzdan itibaren insanların

sokaklarda, meydanlarda, ellerinde Türk Bayrağı nöbet tutmaya başladıklarını gördüler. İşin doğrusu şaşırılmışlardı da. Öyle ya o güne kadar tepkisiz koyunlar zannettikleri insanlar belki de bütün tarihleri boyunca ilk defa sokaklara dökülüyor, ilk kez böylesine müthiş katımlı bir eyleme imza atıyorlardı. Olamazdı böyle bir şey. Eylem onlardan sorulurdu.

Hani bir zamanlar Ankara valisi olan ve bu gün Ankara'da adına bir meydan bulunan Nevzat Tandoğan'ın dediği gibi: "Bu ülkeye komünizm gelecekse onu da biz getiririz. "

Hatırlayın, Türkan Saylan ne diyordu: " Bu ülkede bizim istemediğimiz bir şey olamaz."

İlk defa onların istemediği daha doğrusu organize etmedikleri bir şeyler oluyordu. İlk defa kahramanlar kendi içlerinden değil başka sinelerden çıkıyordu. Bu kabul edebilecekleri bir şey değildi. İşte o noktadan itibaren " Darbeyi biz bastırdık " demeye başladılar. Evet..Bu ülkede eğer bir darbe bastırılacaksa onu da ancak bunlar bastırabilirdi(!)

İnanmayacaksınız ama bu gözler, kulaklar " Darbeyi o uyuz beyaz kefenliler değil, yine bizim gibi kızıl bayraklılar bastırdı." diyenlere, demekle de kalmayıp buna can-ı gönülden inananlara şahit oldu.

Evet..Darbeyi bu kahramanlar önlemişti(!) Peki böyle bir iddia nasıl etkili kılınabilirdi?

Eğer Ömer Halisdemir üzerinden dillendirilirse pek ala olabilirdi.

Her ne kadar bu gün yargılanmakta olan bazı şerefsiz alçaklar Ömer Halisdemir'i Baylock kullanmakla, baş Fetöcü olmakla itham eden iddialarda bulunsalar da 26 Temmuz 2016 tarihi itibariyle CHP li olması gerektiği için (Ki kendisinin değil abisinin CHP li olduğundan bahsediliyor aslında. İyi de her abisi CHP li olan ille de CHP li midir o da ayrı bir konu.) öyle dendi. Fakat bu oldukça yanlış bir hesaptı. Çünkü biz Ömer Halisdemir'in hangi partiden olduğunu hiç bilmeden bağrımıza basmıştık. Hangi partiden olduğunu öğrenmemiz ona olan duygularımızda en küçük bir değişiklik yapmayacaktı. Nitekim de öyle oldu.

Bu arada tabii ki Ömer Halisdemir'in hangi partiden olduğunu bilmek bize ne kazandırırdı ki böyle bir haber yapıldı onu da ayrıca sormak lazım o büyük gazeteye ve yazarına.

Şunu bir türlü anlayamadılar: Bu ülke insanı, kendisine hizmet edeni takdir eder, bağrına basar. Mesela çok iyi tanıdığım Fethiye Belediye Başkanı Behçet Saatçi. Adam yanlış bilmiyorsam beşinci kez belediye başkanı seçildi. Önce MHP den idi. MHP partiden ihraç etti, adam DP den adaylığını koydu yine kazandı.

Mesela Tunceli'nin Ovacık'ın Komünist partili Belediye Başkanı Mehmet Maçoğlu...Adam gibi adam...Adamı tanımadan önce bizim Ümraniye'den aday olsaydı kafamı kesseler kesinlikle oy vermezdim ama önümüzdeki yerel seçimlerde buradan aday olsun kesinlikle oyum ona.

Neyse, konumuza dönelim.

Ömer Halisdemir'den sonra da bu ülke şehitler vermeye devam etti. Bunların hepsi de ayrı ayrı ciğerlerimizi yakan olaylardı ama Şırnak'ta düşen helikopter ve o helikopterde şehit olan on üç rütbeli askerimiz, taş gibi kursağımıza oturdu adeta.

Evet...1 Haziran 2017 günü düşen o helikopterde Tümgeneral Aydoğın Aydın, Albay Oğuzhan Küçükdemir, Albay Gökhan Peker, Yarbay Songül Yakut, Binbaşı Koray Onay, Yüzbaşı İlker Acar, Yüzbaşı Nuri Şener, Başçavuş Mehmet Erdoğan, Uzman Çavuş Zeki Koç, Pilot Yüzbaşı Serhat Sığınak, Pilot Üsteğmen Abdülmuttalip Kesikbaş, Başçavuş Fevzi Kırıl, Piyade Uzman Çavuş Hakan İncekar bulunmaktaydı.

Olaydan sonra Tümgeneral Aydoğın Aydın'dan bir iki satır " Kato Dağını teröriste mezar eden komutan " Diye bahsedildi. Ancak albayların esamesi bile okunmadı. Songül Yarbay ise (Allah gani gani rahmet eylesin) adeta olaydan sonra tek konuşulan isim oldu.

Konuşulmasın mı? Hayır konuşulsun elbette. Hele hele de Türkiye gibi kadın Yarbayları pek de sık göremediğimiz bir ülkede bir kadın yarbayımızı böylesine akıl almaz bir şekilde kaybetmişsek konuşulsun elbette. Rahatsızlığım-neredeyse- sadece Songül Yarbay'ın konuşulmasından kaynaklanmıyor. Beni rahatsız eden Songül Yarbay'ın nasıl konuşulduğu.

Allah rahmet eylesin, nurlar içinde yatsın, Ömer Halisdemir'den sonra rahmetli Yarbay Songül Yakut da siyasi tavrı ile konuşuluyor maalesef. Aynı kazada (Ki kaza değil cinayet diyenler de var.) on iki başka can da hakka yürümüş olmakla birlikte neredeyse sadece Songül Yakut konuşuluyor. Aynen şu şekilde:

Bir askeri anlatıyor güya...

.... İlk tanışmam böyle bir gece yarısı olmuştu. Gece 2-4 garaj nöbetinde Nazım Hikmet'in "Yaşamak Güzel Şey Be Kardeşim" kitabını okuyordum, Öyle dalmıştım ki kitaba, geldiğini fark etmedim bile. Yaklaştı ve sadece güldü, başımı okşadı, çevirdi kitaba baktı güzel kitap dedi. Sonra sol görüşlü müsün diye devam etti... Sabah nöbetim bitene kadar yanımdan ayrılmadı konuştuk. Malatya'nın sağlam solcularındandı ailesi..Deniz Gezmiş Gemerek'te yakalanmasa gittiği adres dedesinin Malatya'daki orman evi olacağına kadar her şeyi öğrendim o gece. Artık daha farklıydı Songül Komutan benim için.

Neresinden bakarsanız bakın buram buram palavra kokan bir anlatım. Peki neden gerek duyuluyor böyle palavralara. Ya da neden ille de " Şehidimiz " deyip üzüntüsünü bağrımıza bastığımız insanların hangi siyasi görüşten olduğunu öğrenmek zorundayız?

Şimdi diyelim ki ben inandım Songül yarbayın sağlam solcu olduğuna. Ne değişecek? Daha çok mu seveceğim? Seviyordum, şimdi sevgim nefrete mi dönüşecek? Ne olacak? Ne umuyor böyle saçma haberleri yayanlar?

Hemen cevap vereyim.

Böyle haberler ya da direkt insanın beynine yapılan saldırılar sonucunda darmadağın ettikleri beyinlerimiz artık ne söylenirse inanır hale geliyor. Şöyle:

Efendim Yarbay Songül Yakut daha önce Ergenekon ve Balyoz davalarından hapse atılmış. Ancak rahmetli müthiş bir devrimci ya(!) sonuna kadar direnmiş bu karara. Uğraşmış, didinmiş tekrar orduya dönmüş. (Buraya kadar bilmediğimiz pek bir şey yok Songül yarbay'ın devrimci olduğu(!) dışında.)

Sonra efendim mevcut Cumhurbaşkanı bakıyor ki bu kadını Ergenekonla, balyozla ortadan kaldırmak mümkün değil, aynen 15 Temmuzda olduğu gibi bir senaryo yazıp sözde kaza süsü vererek helikopteri ve içindekileri imha ediyor(!)

"Peki diğer subaylar? " Maksat bu vatana düşmanlık değil mi? Hazır Songül Yarbay'ı ortadan kaldırırken onları da aradan çıkartıyor.

Aynen böyle düşünen bir sürü insan var biliyor musunuz?

Ama bu millete pek de şaşmamak lazım. 1960 da zamanın hükümeti aleyhine yazılan " Adnan Menderes ve hükümeti, üniversite öğrencilerini Et Balık Kurumu kombinalarında kıyma makinelerinden geçirtip kıyma yaptı" haberlerine de inanmadı mı? Bu gün hâla bu haberlere inananlar yok mu?

Bu gözler ve kulaklar Kadıköy'de okunan yatsı ezanını sela zannedip yuhalayanların 2 Haziran 2017 de " On üç tane askerimiz şehit oldu. Neden sela okunmuyor camilerden?" Dediklerine şahit olmadı mı?

Velhasılıkelam maksat yine her zaman olduğu gibi üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek. Ama bu sefer bağcıyı dövmeyi de aşmış vaziyette durum. Direkt olarak bağcıyı tamamen ortadan kaldırmayı düşünüyorlar.